

gøre det påkrævet, at den pågældende gøres bekendt med klageadgangen samt virkningen af, at klage indgives inden fristens udløb, jfr. forslaget § 7, stk. 2, sidste pkt. Udlændinge behøver ikke klage direkte til justitsministeriet, men kan blot over for politiet begære afgørelsen indbragt for ministeriet.

Reglen om frist for udrejse efter § 7, stk. 2, finder anvendelse i forbindelse med justitsministeriets afgørelse i klagesagen, jfr. § 7, stk. 3, sidste pkt.

Til § 1, nr. 3.

Den ændrede formulering er en følge af ændringerne i kompetenceforholdet mellem justitsministeriet og politiet med hensyn til udlændinges ophold her i landet. Samme myndighed bør træffe afgørelse om meddelelse af opholds- og arbejdstilladelse.

Til § 1, nr. 4.

Efter den gældende lovs § 10 kan der ved aftale med fremmede regeringer ske lempelser i reglerne om opholds- og arbejdstilladelse. Denne bestemmelse kan ikke i alle tilfælde antages at give hjemmel til at fastsætte de gennemførelsesforskrifter, der er nødvendige af hensyn til Fællesskabernes regler herom. Lovens § 21 vil heller ikke være anvendelig, idet den alene vedrører almindelige lempelser i bestemmelserne.

Da det må anses for mest hensigtsmæssigt, at Fællesskabernes regler om opholds- og arbejdsret kan gennemføres administrativt, bemyndiger forsla-

gets § 10 justitsministeren til at fastsætte lempelser i forhold til visse lande.

Til § 2.

Danmark har ligesom Norge fået udsættelse i 6 måneder med gennemførelsen af de fællesskabsregler, der har nødvendiggjort de foreslåede ændringer af loven, jfr. akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne art. 150 smh. med bilag X til akten. Det er derfor foreslået, at loven først træder i kraft 6 måneder efter Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber.

Til § 3.

Traktaten vedrørende Danmarks tiltrædelse af EØF og Euratom og afgørelsen vedrørende Danmarks tiltrædelse af EKSF finder ikke anvendelse for Færøerne, jfr. art. 25-27 i akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne. Man har derfor ikke ment, at loven bør sættes i kraft for Færøerne. De ovenfor nævnte regler i akten bestemmer imidlertid, at regeringen ved en erklæring afgivet senest den 31. december 1975, kan meddele, at traktaten og afgørelsen skal finde anvendelse for Færøerne. Man har taget dette forhold i betragtning ved i bestemmelsen at åbne mulighed for, at loven ved kgl. anordning kan sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.